

Slutning, inden hvilken alle Laan skulle være tilbagebetalt. — Bestyrelsen bør være ulønnet. Dels ere Forstudsforeningerne ikke indrettede paa at bære større Administrationsomkostninger, dels er det Arbejde, der kræves af Bestyrelsen, ikke meget omfattende. Til at bevilge og anvise Laanene vil det i Reglen være tilstrækkeligt, at Bestyrelsen samles en Gang hver 14de Dag eller hver Maaned. Arbejdet med at vurdere og føre Tilsyn med Medlemmernes Ublsbrug vil til Tider kunne stille større Krav til Bestyrelsens Tid, og paa Rejser i disse Djemed vil det da være rimeligt, at Bedtægterne aabner Afgang for Bestyrelsen til at beregne sig passende Dækning for Rejseomkostninger. Ligesom det paa saa mangfoldige Omraader, hvor landøkonomiske Formaal ere søgt opnaaede gennem Foreningsdannelse, aldrig har stortet paa Mænd, der have været villige til uden Bederlag at paatage sig Bestyrelsens Byrder, saaledes vil der heller ikke i de Kredse, hvor Landbrugere slutte sig sammen i Forstudsforeninger, savnes kyndige Mænd, som ville offere Tid og Kræfter paa Opgavens bedst mulige Løsning. Til at befølge Regnskabsførelsen og øvrige løbende Forretninger, bør der antages en lønnet Regnskabsfører, der dog langt fra behøver at anvende hele sin Tid paa Foreningens Anliggender og derfor kan lønnes med et mindre, efter Foreningens Indtægter afpasset Honorar. — Dannelsen af et Reservefond er nødvendigt til Betryggelse af Foreningens Stilling i det Hele og til Vættelse i de Ekstraudfrøninger, som ville overgaa Foreningernes Medlemmer, naar Foreningen maatte lide Tab paa Ublaan til Medlemmerne. Men da det ligger ganske udenfor Foreningernes statsstøttede Formaal at opsamle Kapitaler, som kunne komme Medlemmerne direkte til Gode som Gevinst, er der i Lovforslaget fastsat et Maximum for Reserverfondets Størrelse, saaledes at der, naar dette Maximum er naaet, begynder en Opsamling af et Grundfond i almennyttigt Djemed.

Om Lovforslagets enkelte Paragraffer, hvis Bestemmelser ikke have været Genstand for Omtale i de foranstaaende Bemærkninger, skal bemærkes følgende:

Til § 3.

Noget sikkert Grundlag for en Beregning om, hvor stort et Beløb Statskassen vil komme til at anvende til Ublaan til Forstudsforeninger i Henhold til nærværende Lovforslags Bestemmelser, vil vanskeligt kunne findes. Vil man imidlertid danne sig et Skøn om den mulige Tilslutning, som Oprettelsen af landøkonomiske Forstudsforeninger vil faa, kunde man, idet Hensyn tages til det ikke ubetydelige Omfang, i hvilket Kautionslaan navnlig af Brugere af større Ejendomme benyttes til Tilbebringelse af flydende Driftskapital, med nogen Føje antage, at hvert af Kongerigets 18 Amtter gennemsnitlig som Maksimum leverer 1,000 Foreningsmedlemmer. Disse 18,000 Medlemmer formenes, idet intet Medlem sættes til mere end 100 Kreaturer og de fleste have under 10 Kreaturer, at have gennemsnitlig hver 10 Kreaturer. Dette giver et Kreaturantal af 180,000 og, da Statens Ublaan kan andrage 30 Kr. pr. Kreatur, en samlet Ublaanssum for Statskassen af 5,400,000 Kr. som Maksimum.

Til §§ 4 og 5.

I Lovforslagets § 4 tillægges der Landbrugsministeren Myndighed til at standse en Forstudsforenings Virksomhed og kræve Statskassens Laan tilbagebetalt, naar Foreningen ikke virker og ledes i Overensstemmelse med de Forrifter, som Loven har fastsat som normerende for Formaalets Opnaaelse, og i § 5 anordnes et direkte Tilsyn med Foreningernes Virksomhed. Dette Tilsyn vil under Ministeriets Overlevelse have at paase, at Foreningerne anvende Statslaanet paa statutmæssig Maade, at forfaldne Forstudslaan ere tilbagebetalte Foreningerne, at disse ikke sidde inde med mere end det løbbestemte Beløb fra Statskassen til Driftskapital (se § 2 b.), samt at de i det hele taget virke i Overensstemmelse med de i Loven og i de approberede Statutter fastsatte Regler. — Tillige vil Tilsynet gennem Vejledning og Oplysninger kunne bistaa Foreningernes Bestyrelser og arbejde hen til, at der bringes Overensstemmelse og Konsens i de mange spredte Foreningers Virkemaade og Regnskabsførelse.